

Can Aşk

– Şükran Aydoğın · 16 Ekim 2011

Sen gittin öksüz kaldı yüreğim
Yağmur suları aldı hayallerimi
Bulanık bir tortu kaldı içimde
Tarümar olmuş ümitlerim
Elin elime değmemişken
Tenin tenimin kokusuna alışmamışken
Yıktın gönlümdeki sırça yuvayı
Gidiyorum dedin zalimce
Oysa gitmemeyi vaat etmiştin
Sen gittin can aşk, canımdan bir parça alıp
Beni içimdeki kuytulara bırakıp
Göz yaşlarım zehir gibi akarken yüzüme
Umursamadın silmedin...
Biliyorum sen fırtınadan korkarsın
Yıldırımlar şimşekler ürkütür seni
Gök gürlere yağmurlar boşanır
Sığınacak bir yer ararsın
Ben varım demiştim bana sarılırsın Sen gittin can aşk, canıma kast ettin
Benim yüreğimde şimdi fırtınalar
Şimşekler çakıyor ruhumda
Korkuyorum saklanacak yer yok
Kalbim savunmasız sensiz
Karanlık bir sokağın ortasında gibiyim
Ne ay, ne yıldızlar parlıyor
Hatta sokak lambası bile sönmüş
Oyun oynuyor bana bu siyah gece
Beynimde bir yığın soru
Kan ağlıyor gönlüm gittin diye Ayrı değildi kutuplarımız çok uzak değildik
Ne önemi vardı ki oluversin kavgalarımız
Zaman hallederdi açılırdı çıkmazlarımız
Çok mu mühim di basit hataların sonrası
Hepsi ayrılığın hepsi meçhulün çatışması
Ne sen den öncesi var aklımda artık
Ne de sen den sonrası
Dökülüyor ümitlerim bu daldaki son yaprak

Sen gittin can aşk, canımı cansız bırakarak.
GÜLCENAZ